

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

IV. Lutherus Graecae Ecclesiae multa suffuratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

sacerdotes consecrat. Reliquum panis populo dividitur, ut apud nos' panis benedictus. Postea vino in Calicem infuso, aquam admiscet, è vase sartagini pruni ardentibus plenæ imposito haustram, & aliquantum calefactam: ad repræsentandum, meo quidem iudicio, pro nobis effusum sanguinem, qui natura calidus est, quamvis alij existiment eo Spiritus sancti descenditionem figurari. Sic igitur Calicem & particulam illam panis rotundam accipiens, templum cum odore: mentis & incensis obit, populum ita inclamans: *Ecce Deum vestrum. Adorate eum.* Cui mox omnes acclamant: *Credimus, Credimus:* in Crucis formam complicatis manibus, & capite ad terram inclinato. Reversus deinceps ad altare sacerdos, preces continuat, tum quidquid panis sub crux cui Crux impressa fuerat, remansit, in vasculum mittit; eumque populo communicanti distribuit. Neque enim sine communicantibus illa ab eis Missa celebratur.

Ab his non valde discedunt Lutherani, qui ho-
rias quoque, quæ apud ipsos ijs, qui Sacramenti recipiendi gratia altare accedunt, exhibentur, seruarunt. Græci sacerdotes communicantibus exiguum panis reseruati in cam lentis magnitudine, cum guttula vini consecrati, in cochleari in aurato, & sic duobus speciebus, pane, vino & aqua committitis, porrigitur. Idem etiam Lutherani faciunt, vno hoc à Græcis differentes, quod una gutta contenti non sunt. Panem consecratum Græci ad ægrotos ferunt. Idem faciunt Lutherani: illi quidem cum lumine & face: hi vero sine vllis Ceremonijs, adeo ut Minister seu Prædicans hostias suas sub pallio aut in pera portet, ac demum apud ægrotum consecret. Græci in Confessione Sacerdotibus conscientiam suam denudaunt: aut altari innitentes, aut resti stan-
tes; idem à Lutheranis, ac præsertim Augustæ, Lubecæ, Bremæ visitatum: alijs enim in locis in genua procumbunt aut adsident excipienti confessionem. Græci voluerunt ut sacerdotes matiti esse sianunt: quod unum Lutherus plusquam cetera omnia Ecclesia sua dogmata mordicus attiripuit & defendit, ut infra in eiusdem Nuptijs quas descri-
pturus sum, plenius cognoscas.

Sed ut oram Græcica Ecclesia faciem videas, & quibus in rebus cum Lutherana conueniat, quibus discreper, pauca addam. Patriarcha Græcorum semper è Monachorum ordine, qui S. Basilius dicitur, quique unus in unitate est Græcia,

adsciscitur, nec nuptias contrahere potest. Nam apud Græcos quoque Monachi, qui votum castitatis fecerunt, in coelibatu perpetuo viuere tenentur: ut etiam Episcopi, qui nec uxores habent, nec carnibus velicuntur, non minus quam ipsorum Patriarcha. Suasit aliquando Philippus Melanchton ne ad Ecclesiasticas dignitates uxorati vocarentur, quod verendum sciret esset ne hoc modo Ecclesiastica bona dissiparentur aut alienarentur; sed consilium hoc quod Lutherò minus placet, facile fuit repudiatum.

Apud Græcos si Diaconus velit fieri sacerdos, necesse est ut antequam ordinem suscipiat, uxorem ducat: alias eo suscepito, anuptijs postea abstinerere cogitur. Uxor vero mortua, idem fit Monachus. Sic etiam marito mortuo, uxori alteri nubendi potestatem non haberet, sed & ipsa Religiosum monasterio includitur. Lutherò id valde rude & inhumanum visum est: qui ut Monachus seu Religiosa vita capitalis fuit inimicus, ita omne castitatis votum caue peius & angue oderat. Pro eo enim quod Græci sacerdotem, vnam tantum & vnicam uxorem habere volunt, Lutherus quotquisque velit ducendiac permutandi potestatem iuis permittit, ut libro 111. ex ipso, Lutherani Euangelij textu à nobis probabitur.

Vides opinor, quomodo ex veterum hærecon ac schismaticæ Ecclesiæ ruderibus & patetinis Lutherus suam Ecclesiam ædificari: in qua si materies virtuosa est, ipsa certe symmetria & structura multo est virtuosa. Quin ut rectum ficeret quam ab cœni ordine abhorret, & confusione amaret, pronunciauit, *Summo Pontifice in Ecclesiæ nihil opus esse: eandem visibile caput habere non posse: immo contra Dei verbum esse, ut in supremo Hierarchi gradu unus solus collectur.*

Quoniam vero non ignorabat dogmata sua & opiniones ex aliorum hæreticorum & schismatistarum fontibus haustas iam olim ab omnibus Concilijs damnatas esse; atque in primis Christianæ Fidei structuram quatuor illis generalibus on-
silijs iamquam solidissimo cubo inniti, ut Gregorius ait: (a) inter cetera asserere non dubitauit, *Concilij illis seu SS. Patrum Conuentibus Spiritum sanctorum non ita præfuisse, ut tam in moribus quam in fide errare non potuerint* (b) Et quanvis Spiritus S. Ecclesiam deferere non posset, nec Ecclesia, vere a Lib. 1. ep. 4. in Regist. b Luth. de Capt. Babylon.